

Sygn. akt I C 1225/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant Aniela Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko A. S., P. S.

o zachowek

I. zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda J. S. kwotę 33.862,50 zł (trzydzieści trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy) rozkładając świadczenie na cztery raty, płatne w sposób następujący: pierwsza rata w kwocie 8.465,00 zł płatna do dnia 31 marca 2017 r., druga rata w kwocie 8.465,00 zł płatna do dnia 31 września 2017 r., trzecia rata w kwocie 8.465,00 zł płatna do dnia 21 marca 2018r., czwarta rata w kwocie 8.467,50 zł płatna do dnia 31 września 2018r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zwłoki w płatności, którejkolwiek z rat;

II. umarza postępowanie przeciwko pozwanej A. S. w zakresie kwoty 16.137,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 października 2014 r. do dnia zapłaty;

III. umarza postępowanie przeciwko pozwanemu P. S.;

IV. powództwo w pozostałym zakresie oddala;

V. zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda J. S. kwotę 2.007,36 zł (dwa tysiące siedem złotych trzydzieści sześć groszy), w tym należny podatek VAT tytułem zwrotu kosztów pełnomocnika z urzędu;

VI. przyznaje ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej pełnomocnikowi z urzędu ustawionemu dla powoda J. S. adw. O. M. kwotę 944,64 zł (dziewięćset czterdzieści cztery złote sześćdziesiąt cztery grosze) w tym należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia;

VII. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa –Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej pozwanej A. S. kwotę 1.700,00 zł (jeden tysiąc siedemset złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, a w pozostałej części kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Z)

K.. 21 dni

11.01.2017r.

Sygn. akt I C 1225/14

UZASADNIENIE

Powód J. S. wniósł o zasądzenie od pozwanych A. i P. S. kwoty 50.000,00 zł tytułem zachowku po zmarłym ojcu W. S.. W uzasadnieniu wskazał, że W. S. zmarł dnia 30 października 2011 r. Pozostawił żonę A. S. oraz troje dzieci syna J. S., P. S. oraz córkę A. Z.. W skład spadku po zmarłym W. S. wchodzi dom mieszkalny ponemiecki, budynek gospodarczy ponemiecki, pole o pow. 1,5 ha, sad o pow. 0,0100 ha, samochód marki P. (...) rok prod. 2000 o łącznej wartości 300.000,00 zł

Pozwana A. S. uznała, żądanie pozwu co do zasady kwestionując wysokość żadanego przez powoda zachowku. Wskazała, że W. S. pozostawił nieruchomość zabudowaną budynkiem mieszkalnym i gospodarczym położoną w (...), która to nieruchomość wchodzić mogła do majątku wspólnego małżonków. Wskazała również, że w skład spadku po zmarłym W. S. wchodzi kwota uzyskana ze sprzedaży pojazdu marki P. (...) rok prod. 2000. Wartość powyższych składników majątku pozwana oszacowała na kwotę 270.900,00 zł. Pozwana wniosła o rozłożenie należności na raty albowiem nie posiada środków na jednorazową spłatę.

W piśmie procesowym z dnia 9 sierpnia 2016 r. powód zmienił żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie solidarnie od pozwanych A. S. i P. S. kwoty 33.862,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem przysługującego powodowi zachowku oraz zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu. Wskazał, że nieruchomość zabudowana budynkiem mieszkalnym i gospodarczym położona w (...) stanowiła majątek odrębny spadkodawcy. Udział w spadku po zmarłym ojcu W. S., który by mu przypała na podstawie ustawy wynosi 1/4. Powód zgodził się, ze stanowiskiem pozwanej aby wartość spadku oszacować na kwotę 270.900,00 zł. W związku z czym wartość przysługującego powodowi zachowku wynosi kwotę 33.862,50 zł (1/2 z 67.725,00 zł). Powód wyraził zgodę na rozłożenie należności na dwie raty pierwsza w wysokości 16.931,50 zł płatna do dnia 31 grudnia 2016 r., druga w wysokości 16.931 zł płatna do dnia 30 czerwca 2017 r.

Pozwany P. S. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że odrzucił spadek po zmarłym ojcu W. S..

W piśmie procesowym z dnia 22 września 2016 r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanej A. S. kwoty 33.862,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem przysługującego powodowi zachowku oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, cofając tym samym pozew przeciwko pozwanemu P. S..

Pozwani A. S. i P. S. wyrazili zgodę na cofnięcie pozwu.

W piśmie procesowym z dnia 17 października 2016 r. pozwana A. S. wniosła o rozłożenie na cztery równe raty zasądzonych na rzecz powoda świadczenia z tytułu zachowku, przy czym pierwsza rata miałaby być płatna w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Pozwana wskazała, że miesięcznie na koszty utrzymania wydatkuje kwotę 840,00 zł. Wniosła również o nieobciążanie jej kosztami procesu.

W piśmie procesowym z dnia 15 grudnia 2016 r. powód wskazał, że wyraża zgodę na rozłożenie płatności na cztery raty płatne w następujący sposób: pierwsza rata w wysokości 8.465,00 zł płatna do dnia 31 marca 2017 r. , druga rata w wysokości 8.465,00 zł płatna do dnia 31 września 2017 r. , trzecia rata w wysokości 8.465,00 zł płatna do dnia 31 marca 2018 r. , czwarta rata w wysokości 8.465,50 zł płatna do dnia 31 września 2018 r. Powód wskazał, że rozłożenie przysługującego mu świadczenia na raty o długich terminach płatności będzie stanowiło dla niego znaczną dolegliwość bowiem w roku 2017 r. zakończy odbywanie kary pozbawienia wolności i po opuszczeniu zakładu karnego będzie potrzebował środki pieniężne na uregulowanie swojej sytuacji życiowej.

Postanowieniem z dnia 22 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej zwolnił powoda w całości od kosztów sądowych i ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawca W. S. zmarł w dniu 30 października 2011 r. W chwili śmierci pozostawał w związku małżeńskim z A. S. oraz miał troje dzieci P. S., J. S. i A. Z..

Niesporne

W. S. w dniu 15 października 2001 r. sporządził testament przed Notariuszem E. C. w Wojewódzkim Szpitalu (...) we W. Rep A nr 9207/2001, w którym oświadczył, że powołuje do spadku jako jedynych spadkobierców żonę A. S. oraz syna P. S. przeznaczając im cały swój majątek po połowie.

Dowód: testament z dnia 15 października 2001 r. sporządzony w formie aktu notarialnego przed Notariuszem E. C. Wojewódzkim Szpitalu (...) we W. Rep A nr 9207/2001 k. 8 akt Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej sygn. akt I Ns 454/11

Spadkobierczyni A. S. w oświadczeniu złożonym przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej dnia 15 lutego 2012 r. przyjęła spadek po zmarłym w dniu 30 października 2011 r. W. S. wprost. Natomiast spadkobierca P. S. w oświadczeniu złożonym przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej dnia 15 lutego 2012 r. spadek po zmarłym w dniu 30 października 2011 r. W. S. odrzucił.

Dowód: oświadczenie A. S. oraz oświadczenie P.

S. złożone do protokołu w sprawie o stwierdzenie nabycia sadku

po zmarłym W. S. toczącej się przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej sygn. akt I Ns 454/11 k. 20

Spadek po W. S. zmarłym dnia 30 października 2011 r. w Ś. ostatnio zamieszkałym w K. nabyła na podstawie testamentu notarialnego z dnia 15 października 2001 r. sporządzonego przed Notariuszem E. C. w Wojewódzkim Szpitalu (...) we W. żona A. S. w całości.

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 14 marca 2012 r. sygn. akt I Ns 454/11 k.25 akt Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej sygn. akt I Ns 454/11

W. S. przed zawarciem związku małżeńskiego z A. S. na podstawie umowy darowizny z dnia 2 lipca 1993 r. nabył własność nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym i gospodarczym oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o pow. 0,6966 ha położonej w K. gmina K. powiat (...) województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej prowadzi księgę wieczystą kw nr (...). W. S. był także właścicielem pojazdu marki P. (...), który został po jego śmierci sprzedany za kwotę 900,00 zł.

Dowody: umowa darowizny z dnia 2 lipca 1993 r. sporządzona przed notariuszem E. C. w Kancelarii Notarialnej w Ś. Rep A nr 1198/93 k. 121

odpis skrócony aktu małżeństwa A. i W. S. k. 5 akt Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej sygn. akt I Ns 454/11

Wartość nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym i gospodarczym oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o pow. 0,6966 ha położonej w K. gmina K. powiat (...) województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej prowadzi księgę wieczystą kw nr (...) wynosi 270.000,00 zł.

Niesporne

Pozwana zatrudniona jest w Zespole Elektrociepłowni (...) SA we W.. Średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanej za okres od 1 marca 2016 r. do 31 lipca 2016 r. wyniosło 2.737,78 zł netto.

Dowód: zaświadczenie Zespołu Elektrociepłowni (...) SA we W. z dnia 2 sierpnia 2016 r. k. 148

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Powód po ostatecznym sformułowaniu żądania domagał się zasądzenia od pozwanej A. S. kwoty 33.862,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem przysługującego powodowi zachowku po ojcu W. S. oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

Pozwana A. S. uznała żądanie powoda, co do zasady kwestionując wysokość żadanego przez powoda zachowku. Zarzuciła, że nieruchomości położona w K. gmina K. powiat (...) województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej prowadzi księgę wieczystą kw nr (...) stanowi majątek wspólny małżonków. Pozwana A. S. wniosła o rozłożenie na cztery równe raty zasądzonych na rzecz powoda świadczenia z tytułu zachowku, przy czym pierwsza rata miałaby być płatna w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Wniosła również o nieobciążanie jej kosztami procesu.

Strony ustaliły zgodnie, że wartość nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym i gospodarczym oznaczona numerem geodezyjnym (...) o pow. 0,6966 ha położona w K. gmina K. powiat (...) województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej prowadzi księgę wieczystą kw nr (...) wynosi 270.000,00 zł, a w skład spadku po zmarłym W. S. wchodzi także kwota 900,00 zł uzyskana ze sprzedaży pojazdu marki P. (...).

Podstawą żądania pozwu jest art. 991 § 1 k.c., zgodnie z którym zstępnym, małżonkowi oraz rodzicom spadkodawcy, którzy byliby powołani do spadku z ustawy, należą się, jeżeli uprawniony jest trwale niezdolny do pracy albo jeżeli zstępny uprawniony jest małoletni – dwie trzecie wartości udziału spadkowego, który by mu przypadł przy dziedziczeniu ustawowym, w innych zaś wypadkach – połowa wartości tego udziału (zachówek). Wg § 2 cytowanego przepisu jeżeli uprawniony nie otrzymał należnego mu zachowku bądź w postaci uczynionej przez spadkodawcę darowizny, bądź w postaci powołania do spadku, bądź w postaci zapisu, przysługuje mu przeciwko spadkobiercy roszczenie o zapłatę sumy pieniężnej potrzebnej do pokrycia zachowku albo do jego uzupełnienia.

Instytucja zachowku związana jest ściśle z obowiązującą w prawie polskim zasadą swobody testowania, która umożliwia spadkodawcy ustanowienie swoim spadkobiercą każdej osoby, także spoza grona krewnych. Zachówek jest zatem ustawowym „zabezpieczeniem” interesów majątkowych osób najbliższych spadkodawcy, co do których uważa się, że przyczyniły się one do powstania majątku. Zapewnia on im, niezależnie od woli spadkodawcy, a nawet jej wbrew, możliwość dochodzenia roszczenia pieniężnego odpowiadającego określonej w powołanym przepisie ułamkowi wartości udziału w spadku, który by im przypadł w drodze dziedziczenia ustawowego.

Uprawnienie do zachowku oparte jest na istnieniu bliskiej więzi rodzinnej między spadkodawcą a uprawnionym. Dlatego ustawa zakreśla krąg uprawnionych podmiotów stosunkowo wąsko. Zgodnie z art. 991 § 1 k.c. są to jedynie zstępni, małżonek oraz rodzice spadkodawcy. Przy czym należy zauważyć, że powstanie tego uprawnienia jest uzależnione od tego, aby w konkretnym stanie faktycznym osoby te były powołane do spadku z ustawy. O kręgu podmiotów uprawnionych do zachowku decyduje chwila otwarcia spadku. Wielkość udziału w spadku określana jest zgodnie z art. 931 i nast. k.c.

Określenie wartości zachowku wymaga zatem ustalenia: wielkości udziału spadkowego, jaki przypadłby osobie uprawnionej do zachowku na podstawie ustawy, rodzaju ułamka, o którym stanowi art. 991 § 1 k.c., wartości spadku według cen z daty orzekania o roszczeniach z tytułu zachowku oraz ewentualnie wartości zaliczanej darowizny według stanu z chwili jej dokonania i cen z daty orzekania o roszczeniach z tytułu zachowku (tak między innymi Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z dnia 26 marca 1985 roku, III CZP 75/84, OSNCP 1985 rok, nr 10).

Pierwszą czynnością podejmowaną w celu obliczenia zachowku jest ustalenie wartości spadku. Chodzi o czystą wartość spadku (por. Elżbieta Skowrońska-Bocian, „Komentarz do kodeksu cywilnego” 2008 rok, s. 182, pkt 1; Adam Szpunar, „Uwagi o obliczaniu wysokości zachowku”, s. 14). Przy obliczaniu substratu zachowku bierze się pod uwagę wszystkie prawa majątkowe należące do spadku według ich stanu w chwili otwarcia spadku. Przy określaniu wartości stanu czystego spadku, od aktywów należy odjąć pasywa istniejące w chwili otwarcia spadku, łącznie z zobowiązaniami

podatkowymi (por. Adam Szpunar, „Uwagi o obliczaniu wysokości zachowku”, s. 23 i 24). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 lutego 2004 roku (II CK 444/02, OSP 2007 rok, Nr 4, poz. 51, s. 301), podsumował, iż obliczając zachowek, przeprowadza się następujące operacje: ułamek określający udział spadkowy, stanowiący podstawę do obliczenia zachowku (ustalony na podstawie art. 931 k.c. i nast. i skorygowany stosownie do art. 992 k.c.), mnoży się przez dwie trzecie lub jedną drugą (w zależności od kwalifikacji personalnych uprawnionego określonych w art. 991 § 1 k.c.), uzyskany zaś w ten sposób ułamek mnoży się przez wartość substratu zachowku (tę zaś ustala się stosownie do postanowień art. 993-995 k.c.).

Zgodnie z art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku.

Z mocy ustawy do spadku po W. S. powołane byłyby następujące osoby: małżonka A. S. oraz dzieci spadkodawcy P. S., J. S. i A. Z. w częściach równych tj. po 1/4 części.

W okolicznościach rozpatrywanej sprawy bezspornym było, że powód jest uprawniony do zachowku po ojcu W. S.. W chwili otwarcia spadku powód był osobą pełnoletnią i nie miał orzeczonej trwałej niezdolności do pracy. Dlatego zachowek należny powodowi wynosi 1/2 wartości udziału spadkowego.

Określając wartość spadku należy brać jego stan z chwili śmierci spadkodawcy i cen z daty orzekania o zachowku.

W skład spadku po zmarłym W. S. wchodzi nieruchomości gruntowa zabudowana budynkiem mieszkalnym i gospodarczym oznaczona numerem geodezyjnym (...) o pow. 0,6966 ha położona w K. gmina K. powiat (...) województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej prowadzi księgę wieczystą kw nr (...) o wartości 270.000,00 zł, a także kwota 900,00 zł uzyskana ze sprzedaży pojazdu marki P. (...).

Zarzut pozwanej dotyczący niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym okazał się bezzasadny albowiem nieruchomości położona w K. gmina K. powiat (...) województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej prowadzi księgę wieczystą kw nr (...) została nabyta przez W. S. na podstawie umowy darowizny z dnia 2 lipca 1993 r. przed zawarciem związku małżeńskiego z A. S., a zatem stanowiła majątek odrębny spadkodawcy.

Strony nie podnosiły zarzutów związanych z udzieleniem powodowi darowizn podlegających zaliczeniu na należny mu zachowek.

Po uwzględnieniu wynikającego z ustawy udziału powoda w majątku spadkowym (1/4) oraz ułamka zachowku (1/2) należny powodowi zachowek liczony od wartości spadku tj. 270.900,00 zł wynosi kwotę 33.862,50 zł. Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził w pkt. I sentencji wyroku od pozwanej na rzecz powoda kwotę 33.862,50 zł na podstawie art. 991 § 1 k.c. w zw. z art 931 k.c.

Sąd uwzględnił w części wnioszek pozwanej o rozłożenie należności na raty w zakresie akceptowanym przez powoda (art. 320 k.p.c.) Przedmiotowe rozstrzygnięcie uwzględnia zarówno sytuację majątkową pozwanej, jak i powoda. Pozwana posiada stały dochód oraz majątek w postaci nieruchomości położonej w K., a z żądaniem pozwu mogła się liczyć już od daty doręczenia jej odpisu pozwu.

Sąd, w pkt. IV sentencji wyroku, nie uwzględnił żądania powoda zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu, uznając, iż roszczenie uprawnionego do zachowku staje się wymagalne wtedy, gdy możliwe jest określenie okoliczności istotnych dla ustalenia stosunku prawnego, który powstaje między uprawnionym do zachowku, a spadkobiercą testamentowym. Możliwość określenia elementów tego stosunku aktualizuje się z chwilą ustalenia treści testamentu, upływu terminu do złożenia oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku przez spadkobiercę oraz ustalenia stanu i wartości masy spadkowej. W konsekwencji termin wymagalności roszczenia nie da się oznaczyć generalnie dla wszystkich możliwych przypadków, lecz należy termin ten oznaczać indywidualnie w każdym konkretnym przypadku (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 3 stycznia 1992 roku, I ACZ

234/91; opubl: Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Krakowie 1992 rok, „Kodeks cywilny. Komentarz pod red. E. Gniewka”, wyd. 3, C.H.Beck 2008 rok). W niniejszej sprawie Sąd oznaczył termin wymagalności roszczenia od dnia wyrokowania. Powód nie wzywał pozwanej do zapłaty należnego mu zachowku przed wytoczeniem powództwa, pozwana nie kwestionowała roszczenia co do zasady, pozostając w sporze jedynie co do wysokości, należnego powodowi świadczenia. Wartość spadku została ustalona w skutek zgodnych oświadczeń stron dnia 9 sierpnia 2016 r., a zatem zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 20 października 2014 r. (wytoczenia powództwa) w okolicznościach niniejszej sprawy było niezasadne (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 marca 2012 r. I ACa 110/12).

Przepis art. 203 § 1 k.p.c. stanowi, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Zgodnie z art. 203 § 2 k.p.c. pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Wobec skutecznego cofnięcia pozwu, w części co do pozwanej A. S. i w całości co do pozwanego P. S. oraz braku podstaw do przyjęcia, że cofnięcie pozwu jest niedopuszczalne, należało na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w tym zakresie umorzyć postępowanie o czym orzeczono w pkt. II i III sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 k.p.c. w zw. z art. 122 k.p.c. zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów. Powód wygrał proces w części odpowiadającej kwocie zasądzonej na jego rzecz (33.862,50 zł z żądanych pierwotnie 50.000,00 zł – czyli w 68 %), a przegrał w pozostałej części (16.137,50 zł - 32 %). Na koszty zasądzone na rzecz powoda od pozwanej w pkt. V sentencji wyroku składa się wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu ustanowionego dla powoda J. S. w części obciążającej pozwaną (68 %). Jednocześnie Sąd przyznał pełnomocnikowi z urzędu ustanowionemu dla powoda J. S. adw. O. M. w części nieobciążającej pozwanej (32 %) wynagrodzenie ze Skarbu Państwa, o czym orzeczono w pkt. VI sentencji wyroku. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego wynika z § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz.U.2013.489.j.t.)

Jednocześnie w pkt. VII sentencji wyroku Sąd nakazał na podstawie art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.)w zw. z art. 100 k.p.c. pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.700,00 zł. tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, a w pozostałej części kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1/ odn.

2/odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda

3/ kal. 14 dni